

Кішка на дощі (скорочено)

Ернест Хемінгуей (Гемінґвей)

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

Італія. Приморський готель. У ньому лише двоє американців, пара: жінка і чоловік на ім'я Джордж. Їхній номер був на 2-му поверсі й виходив на море. З вікна було видно й громадський парк та пам'ятник героям війни.

Ішов дощ. Американка стояла біля вікна й дивилася надвір. Там, під самим їхнім вікном, під одним з мокрих зелених столиків, зіщулившись, сиділа кішка. Жінка вирішила піти взяти бідолашну кицю. Чоловік читав книжку і сказав для годиться, що може піти він.

Американка спустилася вниз, і власник готелю підвівся і вклонився їй із своєї контори. Він був старий чоловік, дуже високий на зріст. Американці він подобався. Їй подобалось, як уважно вислуховує він усі нарікання. Подобалась його спокійна гідність. Подобалось його бажання прислужитися їй. Подобалось усе його поведження як власника готелю. Подобалось його важке старе обличчя й великі руки.

Дощ припустив ще дужче. Коли жінка вже ступила за двері, позад неї розкрили парасольку. То була покоївка, що прибирала в їхньому номері. Напевне, її послав власник готелю.

Американка з покоївкою пройшла під вікно свого номера, кішки вже не було. Покоївка спитала, що жінка шукає, і довідалася, що кішку на дощі.

Коли американка поверталася, *padrone* (хазяїн (італ.)) вклонився їй з-за свого стола. І щось у ній наче стислося в маленький тугий клубок. *Padrone* змушував її почувати себе зовсім маленькою і водночас по-справжньому значною. Ось і тепер вона на якусь мить ніби піднеслася на недосяжну височінь.

У номері жінка сказала Джорджу, що їй так хотілося взяти кішку, бо це ж таки невесело бути такою бідолашною кицею на дощі. Джордж продовжував читати. Сівши перед туалетним дзеркалом і взявши ручне дзеркальце, жінка почала роздивлятися себе. Потім вона сказала, що хотіла б мати довге волосся і зав'язувати його у вузол (зараз вона мала коротке, по-хлоп'ячому підстрижене волосся). "І хочеться посадити на коліна кицю і щоб вона муркотіла, коли я гладитиму її. А ще хочу їсти за своїм столом, і мати своє столове срібло, і щоб горіли свічки. Хочу, щоб була весна, і хочу розчісувати коси перед дзеркалом, і хочу кицю, і хочу мати нові сукні", – говорила жінка. Джордж порадив їй взяти книжку і почитати. Та жінці хотілося мати бодай кішку.

Хтось постукав. На порозі стояла покоївка. Вона міцно притискала до себе велику плямисту кішку, що звисала в неї з рук. "Пробачте, – сказала вона. – *Padrone* звелів віднести її синьйорі".

*Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.
Авторські права на переказ належать Укрлібу*